Jnana yoga… levende filosofie

Aflevering 4

Twee licht verschillende kleurrijke belichtingen die toelaten dieper door te dringen in een wereld vol mogelijkheden.

Een stapje dieper...

De ontdekking dat je niet een persoon, niet een ’zelf’ bent, werd niet door jou gedaan maar werd wel autonoom en alleen door het brein waargemaakt. Het brein heeft gewoon zijn job gedaan : waarnemen, beoordelen, beslissen, en handelen. Er is doodgewoon geen ‘persoon’ aan te pas gekomen. En gelukkig maar!

Het geloof een persoon te zijn belet een eerlijk en onpartijdig functioneren van het brein. Het brein komt bovendien tot de slotsom dat ‘zichzelf verwerpen’ de noodzakelijke drastische actie is die een ommezwaai mogelijk maakt…
Wat nu?
Pogen te achterhalen wat ‘zichzelf verwerpen’ inhoudt?

Zichzelf verwerpen bestaat alvast niet uit woorden. Niet uit deze woorden te onthouden en ze voortdurend voor jezelf te herhalen. Het gaat om een bewustzijnstoestand die zich van eigen bestaan, soms intens, soms op de achtergrond, ononderbroken bewust is. Het is ‘leegte’. Bewustzijn zonder inhoud. Een tijd- en ruimteloze stilte. Een bestaan dat niet het bestaan is van iets of iemand, maar vormloos, dimensieloos, ‘no-thing-ness’.

Deze Leegte blijft leeg maar is ononderbroken mogelijkheid tot de zelfschepping van ‘thingness’. Een ‘iets’ zijn dat zich, gelijktijdig met de schepping, bloeiend ononderbroken vernietigt. Dood en leven zijn hier één en dezelfde beweging en hiermee als ononderbroken schepping steeds nieuw. Dit leven is tijdloos ‘eeuwig’, niet het leven als ‘thingness geboren uit thingness’ dat een verleden in een steeds andere vorm meesleurt.

Rest ons nog dit alles helemaal uit de doeken te doen!

In een andere benadering...

Wanneer het brein zichzelf totaal verwerpt, en in deze toestand blijft, rustig stil en onbeweeglijk - men kan toch geen kant uit want er is gewoonweg geen kant - rest enkel de vraag: ‘wat nu’ ? Het brein weet het niet... het is ‘De Grote Twijfel’! Het gaat hier niet om nagelbijtend onzeker twijfelen tussen ‘ik weet niet wat te kiezen’. Neen, deze Twijfel vertoont niet het minste spoor van onzekerheid, en als ‘niet een weten’ ontplooit hij zich als een heldere, onbeweeglijke bewustzijnstoestand zonder inhoud, ‘De Grote Leegte’ genoemd. Of ‘Het Grote Niets’ (= ‘niet een iets’, no-thing-ness). Of, ook nog, ‘Het Grote Open’. Allemaal vingers (woorden) die hetzelfde betekenen en wijzen naar ... ‘Alles Is Mogelijk’ … de laatste vinger !

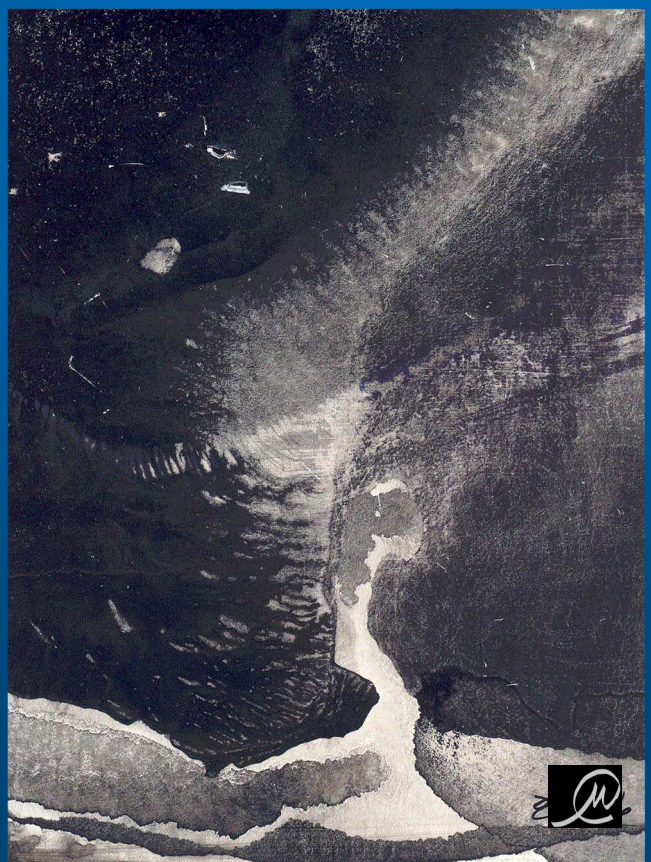

Volgende aflevering ...
nog dieper graven.

Tot slot…

Hu?, Zenmeester !